

Sandsctinget saaledes; denne Belæring har jeg ikke behøvet, og det er vel heller ikke det ærede Thing ubekjendt. Jeg er saaledes heller ikke oplagt til at modsfige det ærede Medlem med Hensyn til, hvad der skal gøres for Kvægavl. Jeg har nu et forskjelligt Syn fra det ærede Medlem med Hensyn til, hvor Trangen er, og hvor man skal kaste sig hen med sine Præmier, og hvor man med størst Sikkerhed kan gjøre det. Jeg har udtalt mig tidligere derom og anser det ikke for nødvendigt at komme ind paa Enkelthederne igjen og skal nøies med denne mere almindelige Udtalelse. Naar det ærede Medlem spørger mig, hvilken Gene der kan følge af den vedkommende Bestemmelse i Kommunalloven, at Amtsraadet har ondt ved at enes om et Valg, saa svarer jeg dertil, at efter min Mening kan det egentlig ikke føre til nogle praktiske Ulemper, forudsat at Amtsraadet er fornuftigt; thi saaledes som Bestemmelsen er redigeret, er Amtsraadet sikkert henvist til at forliges om Valget, og da der er Tale om Valget af flere Medlemmer, saa kan der ikke være Vansteligheid, naar man har en god Villie, ved at enes om Valget. For Resten mente det ærede Medlem, at det Uheldige skulde ligge i, at hvis man ikke enedes, saa havde Ministeren Valget. Det er et stort Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes ved Valget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der altid foreligger en Indstilling fra Landboforeningerne; efter denne maa Valget rette sig, hvem der end kommer til at foretage Valget; man maa altid se at komme til et Resultat, men ad hvilken Vej, skal jeg ikke sige. Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg havde Noget imod i Principet at gaae til en anden § 4. Det har jeg udtalt mig om tidligere, og jeg kan ogsaa gjerne sige det nu. Naar man er kommet dertil, at det er Landboforeningerne, som have Indstillingsretten, og Valget er bundet mellem de Medlemmer, som Landboforeningerne indstille, saaledes, at der skal tages af dem, men de skulle ikke tages alle, men kun nogle, saa kan jeg ikke være principielt mod noget Forslag om, paa hvilken Maade Sigtingen bør foretages. Jeg vil naturligvis helst være med til det, som er hensigtsmæssigt og bedst, men der har ikke hidtil foreligget noget Forslag for mig, som jeg anser for rigtig hensigtsmæssigt og fyldestgjørende, saa det maa vi tale nærmere om. Hvis man imidlertid ikke kan komme til et andet og bedre Resultat end det hidtil foreliggende, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at det er bedst, at vi blive staaende ved det. — Det ærede Medlem nævnte, at man i sin Tid havde havt Personen med Hensyn til de 14,000 Kr.

Det erindrer jeg ikke saa ganske nøie, jeg tør ikke sige noget Bestemt i dette specielle Tilfælde for eller imod Personen — det er jo nogle Aar siden — men hvad jeg erindrer, det er, at Sagen efter mit Sjøn forelaa saaledes, at man ingenlunde havde Sikkerhed for, at man kunde vente Noget gennemført, og at man ingenlunde havde Sikkerhed for, at de 14,000 Kr. vilde være Mere end en Draabe i Havet. Der var Ingen, der kunde bedømme, hvor man kom hen, og derfor tror jeg, at det var forstigtigt, at man blev staaende og betænkte sig lidt, medens jeg iøvrigt erkjender, at det nærmest er Staten, der bør tage denne Sag i sin Haand. Jeg skal i Sammenhæng hermed sige til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (H. Nielsen), at han der er i en bestemt Bildfarelse. Naar jeg har talt om Fornødenheden af at staa paa en sikker videnskabelig Grund, saa var det lige overfor fysiologiske Forsøgsstationer. Jeg tror, at det vilde være en stor Feil, om man ogsaa indrettede saadanne paa Landet. Jeg tror kun, at man skal have een, og den skal være knyttet til Landbohøjskolen, men vi have et Stykke endnu, inden vi kunne faae det, og det vil blive et stort Apparat og koste meget betydeligt; thi det ærede Medlem feiler, naar han tror, at fordi vi have faaet en Anstalt, som gjør visse fysiologiske Forsøg, saa behøve vi ikke et Supplement i andre Retninger. Forstanderen for den maa nødvendigvis have et sikkert videnskabeligt Grundlag og have nogen praktisk Erfaring om Forholdene andre Steder. Hvis man vil gaa til Oprettelsen af Forsøgsstaar — et Forsøg, som kan være noget tvivlsomt, og som ikke bedrøvr denne Lov — saa vil jeg ikke forlange, at de, som skulle forestaa dem, skulle staa paa et egentlig videnskabeligt Grundlag, men jeg vil ganske vist forlange af dem, at de have en saadan theoretisk Indsigt i Landbofaget, at de kunne bedømme Marsj og Virkning, og i det Hele taget haade praktisk og theoretisk gjøre Fyldest. Foruden at være praktiske Mænd maa de tillige have fornøden theoretisk Uddannelse og Indsigt for virkelig at kunne lede det, man kalder Forsøgsstaarde. Dertil kan man ikke nøies med en slet og ret Praktiker i den Forstand, hvori man i Landbruget tager Ordet Praktiker. Men det ærede Medlem er iøvrigt i nogen Bildfarelse om det, jeg har udtalt tidligere. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Pedersen) spurgte mig, om Inddelingen paa Sjælland med kun een Kreds var efter Ønske. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem ikke mulig har overset, hvorledes Forholdet er ordnet. Forholdet er jo ordnet saaledes,